

Předkládaná disertační práce je vícemístnou etnografickou studií (*multi-sited ethnography*, Marcus 1995) globalizovaného světa prostřednictvím zaměření se na sociální život (dle teorie *Social Life of Things*, Appadurai 1986) jedné z nejznámějších védských manter, tzv. Gájatrímantry, jako globalizovaného fenoménu a komodity. Zpěv či recitování manter (posvátných zpěvů ve védském jazyce, předchůdci sanskrtu, jejichž výslovnost, intonaci i rytmus je v bráhmanském diskurzu zakázáno měnit) jako původně lokální, nyní však globální fenomén, nabral v procesu kulturního přenosu po cestě z Indie do České republiky nové zvukové formy, sociální kontext, funkce a významy. Současná česká kulturní produkce manter je konkrétním, zhuštěným příkladem toho, jak mezikontinentální propojenost ve věku globalizace funguje v každodenním životě, v hudbě a ve vztahu k tělu a posvátnu. Sociální a kulturní procesy týkající se přenosu budou studovány terénním výzkumem na vybraných bodech této trajektorie jako v navzájem propojených entitách. Cílem je prozkoumat, jak se sociální a kulturní procesy spojené s přenosem dějí, jaké hudební podoby na sebe berou a jaké významy jim aktéři přiřkládají.